

Resumé

Tato práce se věnuje souboru barokních soch uloženému v kostele sv. Mikuláše ve Vraclavi. Sochy pocházejí z osmi kaplí situovaných do strmého terénu nad městem Králíky směrem k servitskému klášteru.

V úvodní části je rozveden přehled bádání týkající se nejen samotného pašijového cyklu, ale i míst a okolností v nichž se během své existence nacházel. Podstatnou část přehledu bádání tvoří kritický pohled na dosavadní literaturu vztahující se k danému tématu.

Práce se snaží osudy soch zasadit do rámce širších souvislostí. Proto jsou zde krátce popsány dějiny řádu servitů a jejich spiritualita. Následuje stať pojednávající o vzniku města Králíky, jeho rozkvětu a budování kláštera s kostelem Nanebevzetí Panny Marie.

Posléze se seznamujeme se specifickým duchovním prostředím v severovýchodním Kladsku a narážíme na důvody zakořenění silné tradice poutí. Stručně je objasněn pojem „Pašije“ z teologického a ikonografického hlediska. Jednotlivé scény jsou popsány a s využitím textu původních modliteb se pokoušejí navodit atmosféru dříve konaných pobožností.

Klimatické podmínky a nešetrný přístup lidí poznamenaly sochy tak, že vyžadovaly časté restaurátorské úpravy. Po nich následovala instalace soch do prostoru kostela ve Vraclavi, který je zde také stručně popsán.

Následující kapitola přibližuje práci řezbářů, na ni navazuje stať o konkrétních dílnách na východě Čech, z nichž mohli pocházet autoři kralických řezeb. Tato kapitola je podstatná pro pochopení práce dílen a také při hledání možných autorů pašijového cyklu.

Palčivá otázka autorství je zde otevřena tak, aby vybídla k dalšímu zkoumání. Pomocí stylové analýzy se podařilo nově určit autorství v případě Ukřižování, kdy je jako autor Krista na kříži uveden pražský sochař a řezbář František Ignác Weiss.

Dovršením práce je katalog, který poprvé popisuje a dokumentuje jednotlivé sochy, ovšem řadí je do skupin tak, jak byly původně zamýšleny. Součástí katalogu je nově vytvořená barevná fotodokumentace, jež vznikla z podnětu přípravy bakalářské práce.

Oficiální požadavek totalitního režimu potlačit církevní dojem byl splněn a bohužel nečitelnost pašijového příběhu přetrvává i nadále.

Cílem práce bylo upozornit na kulturní hodnotu soch a navrhnout možnost instalace v původním duchu.

Pašijový cyklus má vysokou uměleckou cenu. To potvrzuje i skutečnost, že socha Anděla s Kristem se stala reprezentantem českého barokního řezbářství na nedávno konané prestižní výstavě v Lille ve Francii.